

[Arbejds- og socialministeren.]

delse på disse områder. Jeg forstår udmærket det ærede medlems betragtninger, og de vil gå med ind i de overvejelser, som vi fremefter vil gøre, når vi behandler spørgsmål, som tangerer det overordentlig vigtige sociale område, der i dag har været drøftet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Petra Petersen): Det er muligt, at det ærede medlem fru Erna Sørensen i nogen grad har ret i, at tiden er løbet fra nogle af de paragraffer, der indeholdes i lovforslaget. Jeg sagde, da jeg første gang fremsatte lovforslaget, at vi var klar over, at der sikkert var mange ting, der skulle ændres, men det, vi ønskede, var at få spørgsmålet gennemdiskuteret og så få ændret det, der skulle ændres, og det er givet, at der efter så mange års forløb skal foretages visse ændringer.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at det er ikke en demonstration, når jeg på mit partis vegne fremsætter lovforslaget. Jeg gør det, som jeg sagde før, fordi jeg ved, at der i befolkningen er en trang til denne moderskabsydelse, og det ærede medlem ville heller ikke nægte, at det er der.

Det ærede medlem fru Erna Sørensen sagde — sådan forstod jeg det —, at hvis man skulle gennemføre moderskabsydelse, måtte man tage noget fra andre, der trængte mere. Jeg forstår ikke rigtigt, hvad det er. Jeg kan ikke se, at man behøver at tage fra andre. Jeg mener, at vi her i landet kan gennemføre en moderskabsydelse uden at tage noget fra andre; vi kan tage midlerne dér, hvor man bruger pengene, og hvor de ingen gavn gør. Det er ikke nødvendigt at skære sociallovgivningen ned på andre områder for at gennemføre en moderskabsydelse.

Mødrehjælpen kan ikke erstatte en moderskabsydelse, og det har aldrig været hensigten med den, det ved det ærede medlem fru Erna Sørensen, og det ved den højtærede socialminister. Det har vi lederen af mødrehjælpen, fru Vera Skalts ord for. Fru Vera Skalts har flere gange udtalt, at mødrehjælpen ikke kan og ikke skal erstatte moderskabsydelsen. Det er en umulighed.

Jeg stillede flere direkte spørgsmål til den højtærede socialminister, som ministeren ikke svarede på. Jeg vil gerne stille i alt fald eet endnu en gang. Har socialministeren spurgt fru Vera Skalts, om mødrehjælpen er i stand til at klare det, som

en moderskabsydelse skulle klare? For hvis ministeren ikke har spurgt, synes jeg ministeren skulle gøre det. Det er en kendsgerning, hvad jeg flere gange både ved fremsættelsen af dette lovforslag og ved første behandling har gjort opmærksom på, at mødrehjælpen må vise mange, mange kvinder væk, som virkelig står i nød og trang. Den kendsgerning kan ikke bestrides, og jeg synes, at ministeren nu skulle spørge fru Vera Skalts, om mødrehjælpen landet over er i stand til at klare opgaverne.

Jeg vil sige til det ærede medlem hr. Foged, at jeg ikke synes, 35 mill. kr. kan kaldes for et stort beløb. Jeg synes, det er et meget lille beløb, sammenlignet med de store summer, der bruges i dag, bruges til ting, der, som jeg fornylig sagde, fører vore børn i fordærv i stedet for at give dem mulighed for at leve.

Foged: Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp anvendte det udtryk, at jeg havde benyttet lejligheden til at komme ind på spørgsmålet om kvindernes beskæftigelse i samfundet, og det var nærmest, som om der ingen anledning var dertil. Når dette lovforslag har et afsnit om erhvervsmæssigt arbejdende kvinders rettigheder, synes jeg netop ordene lægges direkte i munden på mig, og at mine bemærkninger falder ind under området, uden at jeg dog ønsker at komme ind på en lang diskussion desangående.

Når det derimod siges, at jeg åbenbart mener, at arbejdsløsheden skulle overvæltet på kvinderne, vil jeg dertil svare afgjort nej. En stor part af de kvinder, der arbejder i erhvervslivet er gifte kvinder. Der kunne tænkes et hjem, hvor manden var arbejdsløs, men konen gik på arbejde, og hvis det da var et arbejde, manden lige så godt kunne påtage sig i erhvervslivet, ville jeg synes, det var en heldig samfundsordning og bedre, også for børnene, om det var moderen, der var hjemme, og faderen, der var på arbejde. Jeg ønsker, at delingen af arbejdet mellem mænd og kvinder sker på en sådan måde, at de flest mulige mænd er i arbejde, og at de flest mulige kvinder opholder sig i deres hjem.

Arbejds- og socialministeren (Poul Sørensen): Det har sin rigtighed, at ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem fru Petra Petersen, har stillet adskillige spørgsmål til mig, som jeg ikke har besvaret, og det agter jeg heller ikke at gøre. Hver gang vi får en drøftelse af sociale forhold, kommer spørgsmålene om